

Forfatter: Olrik, Axel

Titel: BREV TIL: Begtrup, Holger Christian FRA: Olrik, Axel (1892-06)

Citation: Olrik, Axel: "BREV TIL: Begtrup, Holger Christian FRA: Olrik, Axel (1892-06)", i *Axel Olriks Breve til Holger Begtrup*, Gyldendalske Boghandel, s. 82. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991712-000-shoot-L0019917120000047.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Axel Olriks Breve til Holger Begtrup

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

[*Begyndelsen af Juni 1892*]

Kære Holger Begtrup! (for at tiltale dig med dit danske døbenavn, inden du bliver tit. professor).

Tak for dit venlige brev og din smukke omtale af min bog, som jeg for resten selv er en del stolt af; jeg synes, jeg har vundet ret, til ikke at hedde „lærdling“ på Askov, skönt det blev sagt, at det var en „lærd“ bog.

Det var handlingen du vilde høre lidt om. Ja den var lidt heed, c: første afsnit, Steenstrup og mig. Han angreb den stærkt (ja han sagde nogle pæne ord „för den holmgang, som vi nu snart skal til“); [han havde jo stemt for afhdl.s forkastelse], forkastede benyttelsen af nyere folkesagn som vidnesbyrd for gl. tid, o. s. v., angreb „stedfæstelser“, folkebeskrivelser o. l.; ja mit skikkelige døbenavn (Axel, jf. Sakse) var det første han kastede sig over. Og jeg svarede igen med den overbevisning, at jeg havde s. 83ret, og han uret. — Hoffory vilde blot spørge mig om Müllenhoffs bestemmelser af Haldans Helges og Rolv krakes levetid (hans Beovolf); jeg svarede, at jeg godkendte dem, men ikke havde brug for dem i denne afhandling. Finnur Jónsson og dernæst Valtýr Guðmundsson angreb mig for en del enkeltheder, næsten alt sammen ting, der vedrørte isl. sagaer, bl. a. om de isl. kvinder, som også W. angreb mig for; G. var vel indholdsrigest. Wimmer talte store og gode ord om arbejdet; hans enkelte angreb måtte jeg næsten overalt indrømme rigtigheden af. Bægge opponenter (officielle) roste ellers mit sprog (dog ikke „slig“!), hvad der undrede mig meget, da jeg aldrig før har hørt andet end daddel derfor; Wimmer endte endogså med at læse mig höjt for auditorio.

Mit sammenstød med Steenstrup har ellers været ugens begivenhed; at jeg har været lidt rigelig ivrig, er man enig om; men ellers falder dommen forskellig. Jeg gik op til ham dagen efter for at sige lidt venlige ord; men han var ikke fri for at være tvær. Og hvorfor skulde han ikke det, når han nærer den overbevisning at jeg elsker sagn og hader love, mens jeg efter hans (dr. juris') åbent udtalte opfattelse burde studere lovene og være vammel ved sagn. — Nu spilder jeg nok mit gode papir. Jeg vilde snakket lidt med dig om mine sagakvinder, som jeg ingenlunde fortryder. At Helga den fagre og Bergtora er de to hovedtyper, som alle enkelte ejendommeligheder henhører under, skal nok findes rigtigt; også Halgerd er i sit kærlighedsforhold afhængig af andre; först efter sin husbond [s] død griber hun handlende ind, og som så mange isl. kvinder kalder hævnen hende til dåd. — Jeg ved ikke om det kan nytte at henvise dig til Wienerprofessoren Richard Heinzels lærde bog „Beschreibung der isl. saga“, s. 84som er en ordning af sagasteder efter det „auswahl des lebens“, som de indeholder. At læse el. rettere at arbejde med denne bogs indhold åbner blikket for adskilligt i Isl.s livsforhold og poetiske opfattelse.

Jeg går og grunder på at komme til Norge, at studere et halvår hos Moltke Moe og Bugge, nordiske folkesagn o. l. Mit næste arbejde skal blive en behandling af Haddings hanegal og andet, som du vil have glæde af. — Jeg ved da ikke, om der bliver nogen Askovbesøg denne gang (er jeg i Danmark, bliver der). Se selv til mig.

Hils din kone; har hun læst noget af Sakse, kan hun jo også læse „Kilderne“.